Ч. 132 (13.677). Львів, вівторок 22. травня 1934. Poczłowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор прийм. має від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 зол. Піврічно 30·00 зол. Річно 60·00 зол.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ПАНАХИДА ЗА ДУШУ БЛ. П. ОТ. С. ПЕТЛЮРИ.

У правосл. Св.-Юрівській церкві при вул. Францішканській у Львові відбулося дня 20. ц. м. заходами Філії Центрального Комітету Українських Емігрантів заупокійне богослуження за душу бл. п. от. Симона Петлюри. На панахиду, яку відправив в год. 12.30 парох тої-ж церкви при участи хору під батутою п. Котка, прибули не тільки всі емігранти з Вел. України з родинами, але й поважна кількість львівського громадянства, представники Української Парл. Репрезентації, Українського Національно-Демократичного Обєднання, преси та всіх українських центральних установ. Почесну сторожу біля заупокійного аналоя держала чета луговиків в одностроях. Набита у щерть церква, прегарний хор і споминання в молитвах „убієнаго вождя Симона та все воїнство, за віру й отчизну голову поклавше" творили торжественний, дуже поважний настрій, що в багатьох присутніх викликав сльози на очі. Підчас панахиди влаштовано збірку на Бібліотеку ім. Симона Петлюри у Парижі. *(а)*

ПОСВЯЧЕННЯ ПЛОЩІ ПІД НОВУ НАШУ ЦЕРКВУ У ЛЬВОВІ.

Вчора, в неділю 20. п. м., відбулася на площі біля монастиря ОО. Василіянок при вул. Потоцького 95. у Львові врочистість, що у столиці нашої волости буває раз на кількадесять літ: Митр. А. Шептицький посвятив в асисті численного духовенства згадану площу під будову гр.-кат. церкви у Львові. На площу, замаєну зеленю, на якій станув покищо широкораменний хрест, прибули процесії з церкви св. Спаса та собору св. Юрія, орхестра т-ва „Воля" та українське громадянство Львова, зокрема Городецької дільниці, яке підраховували на кілька тисяч голов. Акту посвячення доконав сам Митрополит, сидячи на престолі, співав хор питомців. Після посвячення виголосив Митрополит відповідну проповідь, але на жаль її могли чути тільки ближчі; тисячні маси були задалеко, щоб почути слово свого князя Церкви. Врешті хор відспівав многоліття фундаторам церкви і жертводавцям і величава врочистість скінчилася окликами „слава" та оплесками в честь Митрополита. Вул. Потоцького й сусідні до пізного вечора гомоніли українським словом, висловом пережитої щасливої хвилини. (а)

Переворот у Болгарії.

Вістки про вбивство короля Бориса. — Уряд диктатури. — Відозва до народу.

Закордонна преса принесла була звістки про вбивство болгарського короля Бориса. Вістки виявилися неправдивими. Король Борис підписав декрет, яким звільнив Мушанова зі становища премієра. Опісля другим декретом іменував Георгієва президентом ради міністрів і тимчасовим міністром внутрішніх справ. Третім декретом іменував членів диктаторського уряду: Мідилов внутрішні справи і тимчасово міністер справедливости, Тодоров скарб, ген. Златев військові справи, проф. Молов освіта, Бояджієв торговля, хліборобство, Захарєв публичні роботи, залізниця.

З останніх телеграм виходить, що король підписав декрет про розвязання собрання (парляменту).

В год. 2.30 вночі військо та поліція обсадили всі важніші становища в столиці. На вулицях уставили скорострили. Перед собранієм і ін. державними будинками уставили сильні стійки. Над містом у незначній висоті кружляла ескадра літаків. За 11 годин виїмкового стану, який скасували в 12 год. в полудне, не вільно було людям виходити з хати. Тому вулиці були пусті. Телеграфи й телефони перервані.

Підчас виїмкового стану новий кабінет радив у команді поліції, де ухвалив ріжні розпорядки, які заразже давали королеві до підпису.

Новий уряд є понадпартійний, хоче перевести реформу конституції та зробити кінець розполітикуванню партій.

СОФІЯ, ПАТ. Уряд оголосив декрет про іменування б. шефа політ. виділу Начева директором поліції, а інж. Іванова президентом міста.

У відозві до народу уряд вияснює причини політичної зміни. Відозва стверджує фатальні для Болгарії наслідки партійних суперечок, що грозили небезпекою цілости держави. Уряд буде старатися здисциплінувати державно болгарський народ, уліпшити адміністрацію, дати кредити хліборобам і ремісникам. Болгарія вдержуватиме далі добрі взаємини із сусідами та навяже взаємини з СССР. Уряд приходить в імя внутрішнього мира та зєдинення всіх сил народу, рахує на піддержку всього народу.

Райтерова агенція повідомляє, що в Болгарії арештували ок. 100 комуністів і селянських політиків рад.-лівих груп.

БУКАРЕШТ. Із Софією та іншими болгарськими містами годі було одержати телефонічну злуку. Здогадуються, що в Болгарії відбуваються дуже важні політичні події.

У БОЛГАРІЇ СПОКІЙ.

Болгарська Тел. Агенція в комунікаті рішучо заперечує звістки про заворушення в Болгарії у звязку зі зміною уряду. У столиці та в усій Болгарії спокій. Король живе.

Шікаґо в полумі.

У дільниці шпихлірів і складів у Шікаґо вибухла велика пожежа наслідком покинення недокурка на солому. Вогонь повстав насамперед у загороді серед худоби. Вона серед страшного реву старалася видістати з вогню. Згоріло багато худоби. Зі загороди вогонь перекинувся на обіжні елеватори, опісля на шпихлірі та магазини олію та амоняку. Небаром уся дільниця станула в вогні. Сильний вихор розганяв полумя на всі сторони, так що пожежі повставали в щораз інших місцях. Пожежна сторожа після 16 годин зльокалізувала пожежу. Згинуло 3 пожежників, а кількадесять було тяжко попечених. Втрат є на 10 міл. дол. Згоріло ок. сто будинків, дві торгові галі, 2 банки, бровар, телефонічний уряд і славний старий готель Сток ярд, де було багато старих цінних образів і штихів.

БІЛЬШОВИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Більшовицький шарже д'афер у Берліні зложив у міністра закордонних справ Німеччини протест проти протибільшовицьких уступів у промові канцлера Гітлера на конгресі праці. Гітлерова заява про господарське положення СРСР, мовляв, незгідна з правдою та встряває у більшовицькі внутрішні справи.

САБОТАЖІ В АВСТРІЇ.

Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє, що нічю виконали в усій Австрії багато саботажів на залізничі шляхи й обєкти. Біля Відня виконали три саботажі в Пуркерсдорфі, Тілерфаху й Анштетен. Там поважно ушкодили залізничі мости. Біля Інсбрука вилетів у повітря залізничий міст. Про саботажі повідомляють із Зальцбурга.

Урядовий комунікат повідомляє: З 19. на 20. травня виконали в Австрії кілька динамітових атентатів на залізничі шляхи. Незначні ушкодження спричинені атентатами, усунено скоро. Залізничого руху не припинювано, безпеку подорожніх забезпечено завдяки зарядженням влади безпеки. Шкоди були дуже малі. Жертв у людях не було. За зловлення атентатчиків визначено нагороду 10.000 шіл.

БЛЮМ ПРОТИ ЕРІОТА.

У Тулюзі почалися наради конгресу французької соціялістичної партії під проводом Леона Блюма при участі 2.000 делегатів. Блюм у промові зясував причини, з яких годі створити трівкий уряд. Радикали звалюють вину на соціялістів, та воно навпаки. Головно винен тут Еріо, який не хотів утворити уряду зі соціялістами. Соціялісти опрацювали програму та створили делегацію, а радикали в ост. хвилині не хотіли переговорювати. Ніякий уряд від 1933 р. не впав із вини соціялістів. Опісля Блюм обговорив лютневі події. Як почалися фашистівські заворушення, соціялісти були за Даладієровим урядом. Тоді прем. Даладіє сказав Блюмові, що стоїть перед двома альтернативами: 1) димісія уряду, 2) стан облоги. Блюм спротивився одному та другому, зате радив протиділати фашистівським заворушенням. Колиб тоді соціялісти були при владі, зуміли-б станути проти реакції. Людська кров свята, та колиб треба було, соціялісти не вагалися би здавити заворушення силою в обороні республиканських прав.

КОНҐРЕС НЕОСОЦІЯЛІСТІВ.

У Парижі почався конгрес соціялістичної французької партії, т. зв. неосоціялістів. Бере в конгресі участь ок. 1000 делегатів.

ВИКРАВ МОБІЛІЗАЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ.

У Подебрадах (ЧСР) арештували емеритованого директора м-ства залізниць Володислава Отта. Як він ішов на емеритуру, забрав із м-ства чимало тайних документів. М. і. підчас ревізії найшли в Оттовій хаті мобілізаційні документи. Отта обвинувачили в зраді військової тайни.

ВИБИЛИ ШИБИ В КОНСУЛЯТІ.

Невідомі люди вибили нічю шиби в німецькому консуляті в Ціріху. В льокалі найшли камінь, завинений в папір, на якому написані погрози під адресою службовців консуляту.

Вакаційні оселі.

I.

Перед 20 роками майже незнані, нині гуртують вакаційні оселі рік-річно на цілому світі міліони дітей і молоді. Це найкраще мірило їхньої вартости.

Оселі мають свою глибоку основу в психофізичній структурі дітвори й соціяльній організації нинішнього суспільства. Перш усього життя на свіжому воздусі, серед гірської природи, в постійному русі, помітно скріплює здоровля. Руханка, спортові гри, купелі — все очевидно під постійним доглядом лікаря, під проводом фахового руховика, з увагою на ріжниці віку й навіть на індивідуальність поодиноких дітей, теж ведуть до цієї цілии.

Не менше дбають виховники про гармонійний розвиток душі. До цього служать випробувані від літ засоби. Звертають там передовсім увагу на плекання вдачі: сильної волі, підприємчивости, активности, особливож дисципліни й товариськости. Незвичайно корисно впливає й розвій дитини новий спосіб життя, далекий від домашнього: в гуртку ровесників під проводом доброго впорядчика, на основі устійненого порядку дня. Використовують теж виховну вартість фізичної праці: кожна дитина сама чистить своє вбрання, стелить ліжко, має їдунку. Є це найкращий засіб вщіпити замилування до порядку. Все те йде серед безперервних забав, навіть тяжчі завдання трактуються як життєва ігра. Не маловажний тут момент благородного суперництва.

У висліді вертається з оселі корисно змінена дитина. Ні сліду впертости самолюбства, чи інших відємних рис. Зникають прояви нечемности. Вертається теж здоровіша, звичайно на вазі теж прибуває. Нічого дивного, що родичі, які раз дали дитину до оселі, дають її й на другий рік. Сучасний батько знає і розуміє, що інолі незвичайно корисно заступити на якийсь час батьківську-неньчину опіку іншою. Чужа, не менш дбайлива, всеж вирівнює ці недостачі, які закрадаються до душі дитини під впливом поблажливости чи пестощів матері.

Необхідні оселі для дітей міста, тимпаче, що далеко не всі родичі можуть виїхати на села. Але дітям не повинні цього відмовляти.

Чимсь незаступленим вакаційні оселі для наших засланців. Це найкраща нагода для дитини перевести місяць-два серед патріотичного, рідного середовища ровесників.

II.

У звязку з заввагами про оселі одно гаряче прохання до багатіших громадян і наших установ:

Є тисячі дітей убогих вигнанців-еміґрантів, тисячі сиріт, для яких блаженством булоб перевести ферії в оселі. До комітету осель при Товаристві Охорони Дітей і Опіки над Молодю напливає чимало прохань. Між ними такі, що безумовно заслуговують на увагу. Як приклад згадаю прохання одної чужинки, жінки українського вищого старшини, бувшого комаданта Камянця, що виховує двоє своїх дітей на добрих українців і конче хотілаб подбати про кращі ферії для них. На жаль, по смерти мужа, лишилась вона зовсім без засобів до життя.

Для таких дітей жертвуйте свою лепту! Хто може, повинен установити стипендію свого імени на рік, чи кілька. Стане добродієм тих, що найбільше хіба на добродійство заслуговують: убогих дітей і сиріт, між якими часто є недорозвинені фізично й ослаблені, що для них гірський воздух і добрий харч буде чудовим ліком.

Наші добродійні й господарські установи повинніб уфундувати по одній чи більше стипендій. Цього ніяка установа не відчує, а діло зробить велике.

Мин. роками чимало установ висилало вбогі діти на свій кошт. Між ними на першому місці були батьківські кружки при львівських школах і львівські читальні. На жаль, досі не було церковних брацтв, парохій і т. п. Чи між їхніми членами нема сиріт і дітей убогих родичів?

III.

Товариство Охорони Дітей і Опіки над Молодю у Львові улаштовує цього року, як і давніше, кілька осель у своїх будівлях на Соколі біля Підлютого, у віллях на Остодорі біля Підлютого й у Старяві в Самбірщині.

Найважніші оселі для дітвори від 8. до 13. року життя (оплата 45 зол.) на Остодорі від 20. VI.—17.VII. для хлопців, від 17. VII.—14. VIII. для дівчат, у Старяві (оплата 40 зол.) від 17. VII.—14. VIII. для хлопців і дівчаток. Для старших хлопців (від 14. року життя) на Соколі від 22. VI.—17. VII., там-же для старших дівчат (від 14. року життя) від 17. VII.—11. VIII. Також для дівчат (від 14. р.) у Старяві від 20. VI.—16. VII.

Всі пояснення дають, висилають друковані проспекти й інформації та приймають зголошення:

Оселі хлопців на Соколі й Остодорі: інж. Маркусь, „ЕКО", Львів, Сикстуська 29.

Оселя дівчаток на Остодорі: М. Корятнська, Українська Книгарня, Львів, Рутовського 22.

Оселя дівчат на Соколі: Л. Мрицівна, Зем. Банк, Львів, Словацького 14.

Оселі у Старяві: дир. Л. Бачинський, Перемишль, Татарська 4.

Оселі Т-ва Охорони Дітей і Опіки над Молодю мають уже вироблену славу, чого доказом, що — не зважаючи на кризу — число учасників рік-річно зростає на 50—80 дітей. Минулого року було в оселях біля 500 осіб.

Можна надіятися, що й цього року буде багато охочих. Досі наспіло вже поверх 100 зголошень.

Є. Ю. Пеленський.

Обезпечення дяків у Касі Хорих перед Найвищим Трибуналом Адміністраційним у Варшаві.

Як відомо, деякі староства потягали парохів до обовязку зголошувати до Каси Хорих дяків та паламарів і оплачувати за них вкладки обезпечення. Відклики до воєвідства не помагали, так, що інтересовані пароxи мусіли вносити позви до Найвищого Адміністраційного Трибуналу у Варшаві. 8. травня ц. р. відбулись у тих саме справах дві розправи з позвів о. Івана Жарського, пароха в Глудні, березівського повіту, та о. Корнила Бахталовського зі Стопчатова к. Яблонова. На розправі перед Найвищим Адміністраційним Трибуналом заступав о. Жарського посол адвокат д-р В. Загайкевич з Перемишля, а о. Бахталовського пос. д-р Біляк, адвокат у Львові. По переведеній розправі і по виводах заступників позовників Найвищий Адміністраційний Трибунал у х и л и в оба присуди воєвідства, якими затверджуючи присуд старостьва наклали на позиваючих обовязок зголошувати своїх дяків та паламарів до Каси Хорих.

У мотивах своїх станув Найвищий Адміністраційний Трибунал на становищі, що з гідно з 12. § закону з дня 15. 8. 1866. і з 16. 4. 1896 р. в тексті, усталеному законом з 20. 8. 1905 р. нема підстави приняти, що церковна служба чи пак костельна в католицьких парохіях працює на рахунок і ризико пароха, тимсамим нема підстави приймати, що парохи є особисто службодавцями і як такі є обовязані платити за них складки за обезпечення в Касах Хорих на підставі закону з 19. 5. 1920 р. поз. 272.

Звертаємо увагу Всч. Духовенства на це рішення з пригадкою, що проти неправильного рішення треба негайно вносити основний відклик до воєвідства, а від некорисного рішення воєвідства найдальше до 60 днів позов до Н. А. Т., позов той мусить зладити і підписати адвокат.

Вистава української фотоґрафіки.

(Уладжена Українським Фотографічним Товариством у Львові в салях Національного Музею. Травень-червень. Відчинена щодня від год. 9—17.)

Словом „фотографіка" означують поляки мистецьку фотографію (la photographie artistique), відмежовуючи її тим способом від звичайної фотографії, яка з мистецтвом може не мати нічого спільного. Сама назва „фотоґрафіка" вказує на те, що той рід фотографії це графіка, виконувана при помочі фотографічних засобів.

Чомуж саме фото-**графіка?** Мабуть тому, що, подібно як графіка, послуговується вона **здебільша** чорно-сіро-білою ґамою світел і тіней, поминаючи барву. Цеж усе.

Але, з другої сторони, оглядаючи сальони мистецької фотографії, запримічуємо, що мистецьким фотографічним образам не чужі малярські ефекти. Інколи навіть вони вибиваються на перше місце й кажуть глядачеві питати, чому технічний жанр, до якого належать ті образи, названо саме „фотографікою" а не „фотомалярством". У всякому разі відчули це добре англійці, які для мистецьких фотографічних образів винайшли назву: „pictorial photograms" — мальовничі фотографічні твори.

Тому українським фотографам булоб краще покинути односторонню польську назву „фотографіка", а, йдучи радше за французами, приняти раціональнішу: мистецька фотографія.

Цьогорічну мистецьку виставу УФОТО характеризує боротьба зі свобідною технікою. Крім хльороброму, брому й „тонованого" брому маємо тут техніки: карбро, пігмент, гума, ціянотипія, бромолій і передрук. Автори для повнішого артистичного вислову шукають нових технічних доріг, але, не опанувавши як слід технік, не все осягають свою мету. Згадатиб тут хоча ціянотипію („Портрет") і передрук („На тихому плесі") **Дороша** й не надто поправні бромолії **Борша** чи **Mаренiна.** Взагалі стосування індивідуальних технік має рацію тоді, коли вони дозволяють авторові краще передати його-ж власні психічно-артистичні емоції, як техніка бромова. Зовсім немає її в „Бориславському Корзі" **Савицького** й „Джерельці" **Маренiна.**

Балицький, побіч праць, які можна зачислити до найліпших на виставі, дав теж слабші („Під осінь", „На звалищах Скиту"), більш краєзнавчого змісту й вартости. Дуже добрий у концепції та оформленні пігмент „Натюрморт. Бездоганний технічно „Монументальний краєвид" (у катальозі мабуть помилково „Зима") не віддає враження монументальности. Віримо авторові, що мав таке враження, але не найшов для нього ні щасливого оформлення ні вислову. Непересічного у задумі „Відпочинку" автор мабуть не мав змоги викінчити; в катальозі подана техніка олійна, але вона бромова. В олійній техніці напевно підкреслив би автор головний мотив і відмежував би його від спокійного тла, яке підносить настрій і відповідає намірам творця.

Дорош добре розвязує проблему повітряної перспективи в ефектовному хльоробромі „Криги і світло". Мотив „Лісничівки" губиться в несинтетичному лісі. **Мох** виставляє щераз прегарну в інтерпретації василіянську церкву п. н. „Чорне в золотім". Найвищі світла на першому пляні пейзажу „Небо і земля" нарушують композицію вдатного на загал образу. Добрий у концепції та добре оформлений образ **Савки** „У мряці" дещо за чорний в ефекті. Зате студії „Профіль II" не можна нічого закинути, хоч годі те саме сказати про портрет „Еко" й про хаотичні в композиції „Гадюки". **Фіголь** заблистів у пастелевих і ніжних „Усмішках сонця", хоча першого пляну образу не розвязав як слід. Образи тогож автора „Пішінгер" і „Смалець" належать до тих нечисленних на виставі праць, які, побіч **Тарнавського** „На перекутні", **Мировича** „Поруччя", „Смітярки на вулиці" й **П. Ю.** „Над млинівкою", заступають більш або менш вдатно модерний німецький напрям у фотографічному мистецтві — т. зв. нову річевість. З праць **Лятишевського** найліпша „Зима I". „Натюр-морт" є менш удатним варіянтом його-ж давнішої праці під таким самим наголовком (гл. Катальог 2. вистави). З образів **Дур-**

желли на перше місце вибивається „Зима“, в добрій бромовій інтерпретації т. зв. „високого ключа“. У **Нижанківського** цікава темою „Троїста музика“, незлий в укладі, але не в тональному опрацюванні „Портрет К. Б.“ Пересічному „Зимовому мотивові“ й „екзотиці“ **Пежанського** бракує настрою й життя. Йогож „Тиша“ вражає штучністю укладу моделя й негармонійністю плям. Зате глибоко подумані й композиційно вдатні „Останні промені“ й „Опущений“. **Панькова** „Приятель“ бездоганний у веденні ліній та оформленні мотиву. Разом з працями „Гей, у соняшні простори“ й „Під столом“ вказує на розвиток таланту автора в напрямі мистецької книжкової ілюстрації. **Савицький** цікавий тим, що перший опрацьовує староукраїнські теми: „В келії переписувана“, „Труби трублять у Новіграді“. Йогож праці „У затишній ярузі“ й „Перед бурею“ заповідають поважний талант. Дешевий монокль і портретна студія найшли вибагливого інтерпретатора в **Сояковському** („Профіль“, „Очікування“). В порівнянні зі згаданими образами всі нічні студії того самого автора далеко менш вартісні. У **Масляків** добра „Стріча“. Знаний станиславівський фотограф **Ґавдяк** не прислав поважніших праць. „Портрет II“ **Ґембарського** більше як банальний.

До поважніших фотографів, що вперше виставили свої праці на виставі УФОТО, належать Банах, Капрі, Лепкий, Пронь і Царевич. **Банах** опанував техніку передруку („З пасовиська“. Добрий з бромолію „Пейзаж“. В настроєвому образі **Капрі** „У ранній мряці“ видно тонку руку мистця; дивно, що барва ще для нього чужа („Яблуні в цвіті“). „Тонований“ бром **Лепкого** „Ніч на Босфорі“ добрий композиційно, але дещо перешаржований у „тоні“. „Хрест під березою“ **Проня** це найліпша технічно чотиропокладова ґума на виставі, але під оглядом композиції менше цікава. Зате далеко цікавіша „Придорожна фіґура“ губиться в невдатному бромі. З образів **Царевича** найкращі „Вівці на полонині“ й „Під світло“.

Крім згаданих тут фотографів у виставі взяло участь ще кільканацять інших, переважно молодших, не надто далеко заавансованих у фотографічному мистецтві. Поміж їх працями можна стрінути ліпші, гірші а то й зовсім невдатні, перемішані всуміш, так, що покищо годі щось про них сказати. Гадаємо, що багато з тих світлин попало на виставу тільки тому, щоби заохотити їх авторів до дальшої праці. А слід їм знати, що не кожна фотографія гарного або дійсно цікавого предмету мусить бути гарна; видіти ті прдемети мусить не тільки обектив, але й вони. Інакше кажучи, обектив мусить видіти ті предмети чи речі так, щоби на фотографічному образі утривалювалися не лиш вони сами, але й ї х дух, і щоби того духа можна було оглядати з такої або іншої перспективи.

Ст. Щурат.

ЗІ СЦЕНИ Й ЕСТРАДИ.

„Свято весни“.

У програмі Тижня української дитини, влаштованого Т-вом опіки над дітьми й молоддю, проходила мин. четверга (17. ц. м.) на сцені Муз. Інституту ім. Лисенка вистава заходом „Української Захоронки“ п. з. „Свято Весни“, пера Вас. Софронів-Левицького.

Вистава, дарма, що аматорська, була одною з тих, які рідко доводиться бачити у Львові. Перша і друга дія її мала прегарні декорації, а виведені в першій гаївки, що їх співала в національних строях дітвора на два голоси, викликували незвичайне враження своїм кольоритом, рухливістю і свободою на сцені. Така сама була незвичайно гарна і друга дія, у якій метелики, квіти й комашки виводили під пісні свої танки довкола Царівни-Весни, причому соля дітей, що ледви підросли від землі, направду зворушували. Не диво, що всіх акторів нагороджувала авдиторія бурхливими оплесками, а дехто мав щирі сльози в очах.

Дуже добре відіграли ролі: Царівна-Весна — п. Гольцівна та оба хлопці Коваль і Пилипчук. Багато праці вложила в ту виставку п. Бігунівна, що підготовляла усі танки і співи й направду могла бути горда з її висліду.

Найприкріше було те, що хоч вистава була заповіджена афішами й дохід з неї призначено на львівські півоселі, з львівської публики нікого, з вимком д-ра Федака і д-ра Цимбалістого не було. Були пані з захоронок, діти школи ім. Б. Грінченка, представник ред. „Діла“ й більш нікого. Чим виправдати цю байдужість, тоді, як на „Басні о сеготце Марисі“ у Вел. Театрі були наші семинаристки цілими клясами — не знаємо. Хіба не тим, що тут на сцені були українські діти...

(ак.)

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ПЕРЕД ЗАКОННОЮ ВАЛЬОРИЗАЦІЄЮ ДОЛЯРОВИХ ЗОБОВЯЗАНЬ.

Уже від довшого часу сиґналізує преса появу декрету президента дотично вальоризації долярових зобовязань. На зміст цього декрету, як ми вже подавали на цьому місці, старалися впливати заінтересовані кола (банки, гіпотечні вірителі, тощо) в дусі своїх бажань. Які постанови принесе декрет, того ще ніхто не знає. Повинен він появитись **до 10 днів.**

У нас — як відомо — долярова болячка заогнена дуже сильно. З уваги на труднощі, що їх стрінули наші кредитові установи при відповідному перерахуванні активних своїх операцій, а також з уваги на потребу зиску з курсових ріжниць для повязання білянсів при сьогодняшній загальній скруті, не дійшло між ними і вкладчиками до порозуміння (з малими вимками, як ось **„Маслосоюз“**, який гонорує повну вартість доляра, вложеного колись до його оборотів, що зрештою зрозуміле, бо зуживав він відданий йому гріш інакше ніж банки).

Ця справа, трактована деким може занадто імпульсивно („Український Бескид“, Перемишль) є справжньою проблемою і **з етичного боку** не усуне цієї проблеми також заповіджений декрет, який щодо вкладок і довгів найправдоподібніше всанкціонує денний курс доляра. Та тим не вичерпується долярове заціклавлення населення держави, що на протязі майже цілого свого істнування, мала подвійну валюту. До того декрет вирішить клявзулю золота, що матиме чимале значіння на майбутнє.

ПТАХІВНИЦТВО НА УКРАЇНІ. — ДО АКТУАЛЬНОЇ В НАС ТЕМИ ПРО КУРЯЧУ ФАРМУ.

У звязку з дискутованою в нас темою, яку порушив інж. К. Котецький у своїй конкурсовій статті, цікавий буде для декого жмут інформацій про розвиток птахівництва на Україні, який найшли ми у харківських „Вістях“ з 2. квітня ц. р. Наркомзем УСРР — читаємо там — широко розгорнув мережу інкубаційних стацій на Україні, збільшивши їх до 112 проти 51 минулого року. Інкубаційні стації мають закласти 12.5 міл. яєць проти 92 тисяч штук 1933 року. Найбільша інкубаційна стація Богодухівського району дасть цього року 800 тис. курчат. Очевидно, що ці цифри треба приймати з відповідним застереженням.

Польська хроніка.

НЕПОСЛІДОВНОСТИ ДЕФЛЯЦІЇ. — БУДЖЕТ, ЦІНИ, КРЕДИТИ.

Краківсько-варшавський „Час“ вибивається глибиною і кількістю економічних статтей на одно з передових місць у польській пресі. Заслугує теж на увагу його „вотум сепаратум“ в економічних питаннях як просанаційного органу. Прим. у справах валютових признається, що є інфляціоністом тоді, коли вся санац. преса на чолі з „Ґаз. Польск-ою“ обстоює завзято дефляцію, а дир. митного департаменту Фаберкевич звільнений зі служби за статтю проінфляційну в „Курер-і Поранн-ім“. Економісти з Часу“ признають корисність дефляції, але **послідовної і загальної.** Тимчасом дефляційна політика Польщі за мало рішуча і тому значно опізнює час редефляції, відсуває оживлення господарства шляхом здорової інфляції. „Час“ добачує дефляційні неконсеквенції на трьох відтинках господарської політики: в буджеті, в цінах і в кредиті.

Буджет Польщі хорий. Його латається суто-інфляційними потягненнями. Акцію ощадности, що її вів уряд від 1930 року здеморалізувала в 1933-34 рр. „народова позичка“. Буджетові потреби занадто абсорбують кредитовий ринок. Також **акції обниження „звязаних“ цін** не перевів уряд до кінця (тільки спірт і цукор). Можливости дефляційної політики на відтинку політики цін є дуже великі і їх реалізація конечна. Врешті кредитовий апарат не відзискав своєї плинности, а це вказує, що ми далекі від кінця депресії. Брак рішучої програми. Кредитові контингенти, хибна політика державних банків і паперове визначування відсоткової стопи — ось що розхитує кредитовий ринок, а разом з буджетом і політикою цін невтралізує наслідки дефляції в господарському житті Польщі.

Міркування ті зовсім слушні. Дефляційна непослідовність польського уряду позволяє тільки говорити про **мниму** а не справжню дефляцію в Польщі. Щось так, як тепер у Радянщині: дефляція поруч інфляції. А московський кореспондент „Ґаз. Поль.“ Отмар пише, що щось таке в нерадянському устрою „не дається подумати“...

ТЯГАР СОЦІЯЛЬНОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ. — УМОВОМУ ПРАЦЬОВНИКОВІ ВІДБИРАЮТЬ МАЙЖЕ 19 ВІДС. ЗАРОБІТКУ!

Орган Левіятана „Пшеґльонд Господарчи“ обчислює, скільки населення Польщі аплатило в поодиноких літах на соц. обезпечення. Ось цифри: р. 1926 — 309 міл., 1927 — 416.7 міл., 1928 — 562.5 міл., 1929 — 649.4 міл., 1930 — 615 міл., 1931 — 593 міл., 1932 — 502 міл., 1933 — 550 міл. (ця цифра покищо здогадна).

Як бачимо з цього зіставлення „П. Ґ-го“ за 8 літ заплачено **понад 4 міліярди зол.,** тобто більше ніж пів міліярда річно. Польський журнал обчислює на підставі індексів, що грошева вартість оборотів у 1933 р. в порівнанні до 1928 впала на 35 відс. Коли в 1928 р. соц. обезпечення забрали 562 міл. а в 1933 р. — 550 міл., то тоді тягар соц. обезпечень тисне на госп. життя з **потрійною** силою. При теперішніх ставках Соц. Обезпечальні забирає вона з кожних 100 зароблених золотих 18.66, тобто майже 19 відсотків заробітку умового працьовника (у фізичного 15.8 відс.).

Недаром справа переросту соц. обезпечень, що є теж зайвим доказом „мнимої дефляції“, про яку ми вище писали, займає тепер стільки місця у польській пресі.

ДОХОДОВИЙ ПОДАТОК ВІД НЕРУХОМОСТЕЙ.

Власники нерухомостей договорились зі скарбовою владою. Від тепер ця влада вимірюватиме податок від справжнього доходу. Відписи квітів на більші видатки треба складати у скарб. урядах, а з менших видатків треба скласти лісту, з відкликом на дату відповідних квітів. Квіти вліплені до квітаря будуть доказом мешканевих залеглостей. Проценти від позичок, що їх не вжито на потреби нерухомостей, не будуть потручені від основної квоти под. виміру.

НОВА ПОДАТКОВА ОРДИНАЦІЯ. — ВАЖНА ВІД 1. ЖОВТНЯ Ц. Р.

У Дн. Законів ч. 39, поз. 346 появився текст нової податкової ординації. Складається вона з таких частин: вступні постанови, влада і її особливости, урядова тайна і виключення урядовців, відкличні комісії і секції, оречення і постанови, податковий обовязок, платники і їх заступники, поступування: підготовче, вимірне, відкличне і вимкове, відповідальність за податок, подання й інші письма, речинці, доручення, карні постанови, тимчасові приписи і кінцеві постанови.

Світова хроніка.

РЕГАБІЛІТАЦІЯ СРІБЛА В АМЕРИЦІ. — ПОВОРОТ ДО БІМЕТАЛІЗМУ.

Ми вже подавали хід боротьби прихильників регабілітації срібла з монометалістами. Згідно з найновішими вістками сенатори зі „срібної ґрупи“ переконали през. Рузвельта і держ. секр. Морґентава про корисність „срібної концепції“, дарма, що оба ці достойники були досі іншої думки. Проект повороту до біметалізму висказує ось-які напрямні: 1) покриття банкнотів 75 відс. золотом, а 25 відс. сріблом; 2) цілий запас срібла переходить на власність скарбу по макс. ціні 50 центів за унцію (31,10346 грама), 3) повновласть для президента щодо реґуляції ціни срібла як вище; 4) закупно срібла кінчиться, коли ціна буде як в 1926 р., або покриття досягне 25 відс.

ДЕФІЦИТ ТОРГ. БІЛЯНСУ НІМЕЧЧИНИ КАТАСТРОФАЛЬНО РОСТЕ. — ПОКРИТТЯ 4.8 ПРЦ.

Сальдо торг. білянсу Німеччини за квітень виказує рекордову пасивність 52 міл. марок. Є це 60 прц. цілого недобору від початку року. На 16. ц. м. Держ. Банк виказує всього 4.8 прц. покриття, хоч перед тижнем мав ще 5.1.

НЕВДАЧА ЗБІЖЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Міжнародня конференція у Льондоні, яка радила над можливостями підвищення цін збіжа, не довела до компромісу. Головним противником порозуміння була Арґентина, для якої кожна ціна пшениці добра і яка не згоджується на ніякі обмеження продукції та експорту. Конференція розійшлась з тим, що зійдеться 27. червня ц. р.

АКТУАЛІЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

Є вісти що Рузвельт пропонує всім державам сплатити їхні довги Америці продовж 30 літ без відсотків. В той спосіб хоче він розвязати цю важку проблему. — На анкету Міжн. Бюра Праці про введення 40-год. тижня праці більшість держав відповіла неґативно або вимийаючо. — Цифри що їх оголошує Америка вказують на кращання госп. ситуації Зл. Держав в усіх напрямах. Буджет виказує надвишку, торговельні обороти як зовнішні так і внутрішні зросли дуже сильно. — Тільки що

проголошено вислід чергової господарської конференції країв Малої Антанти. Слідуюча назначена на 20. серпня ц. р. — Австрійська преса з великим вдоволенням обговорює господарське порозуміння Італії, Угорщини й Австрії. Змісту договору ще не опубліковано. *В. Н-вич.*

НОВИНКИ

— **Засідання матем. природ. лікарської секції НТШ.** буде у вівторок 22. травня ц. р. в год. 18. в канцелярії Товариства. — **Президія секції.**

— **Шилом у револьверовому набої** маніпулював Ст. Бойко в Станиславові. Набій вибух і покалічив Бойкові лице та відірвав три пальці лівої руки.

— **Директор, що бе в лице.** У санаторії Червоного Хреста у Львові помер на запалення мізкових опон Вальтер Рідль, інжинір фабрики дріжджів у Лисиничах. Жінка покійного повідомила судову владу, що її чоловік мав суперечку з директором фабрики Цімером, у якій директор ударив Рідля в лице так сильно, що в вусі виллялася кров і наступило запалення мізкових опон. Незабаром після того дир. Цімер виїхав до Відня. Переведена секція ствердила твердження Рідлевої. Ведуть далі слідство.

— **Грім підчас ліцитації.** В часі бурі, яка перейшла над Варшавою, відбувалася у віллі кн. Ядв. Любомірської ліцитація при численній участи ліцитаційних гієн. Продавали ріжні річи, м. і. рухомий вівтарик, що представляє велику мистецьку вартість. Нараз, коли коморник ліцитував зафантовані предмети, серед страшного гуку в дім ударив грім. Тому що на даху находився громозвід, грім не зробив ніякої шкоди, але викликав такий переполох, що коморник і всі ліцитаційні гієни розбіглися.

— **Пожежа.** В Борщовичах біля Львова вибухла в неділю ок. півночі пожежа в хаті Михайла Качора, відки перекинулася на сусідні будинки. Згоріли будинки Качора, Гр. Леткого й Ап. Качор. Школи є на 8.000 зол.

— **Засудили комуністів.** У Кракові закінчився процес проти 10 мешканців із Хшанова, обвинувачених у комунізмі, а в части за виконання партійного присуду на Ром. Шеліні з Хшанова, якого вбито 1. січня 1930 р. Тому, що він виступив був із комуністичної партії, було підозріння, що його вбили на основі партійного суду. Суд присяглих увільнив обвинувачених від закиду вбивства. Засудив 7 обвинувачених на кару від 9—4 літ вязниці Трьох увільнили.

— **Грабіжницький напад на інвалідів.** До села Ямної вертали з Добромиля чотири інваліди, діставши свої ренти. По дорозі напали на них три озброєні бандити і зажадали грошей. Трьом інвалідам удалося втекти, а в четвертого, Петра Тимчишина зрабовано 104 зол. Поліція арештувала Івана Савчука і Івана Белтовського, яким відобрала часть зрабованої готівки.

— **Кровава бійка з опришками.** Поліція в Соколівці (пов. Золочів) звела зі суботи на неділю кроваву бійку з опришківською ватагою, що від довшого часу давалася в знаки людям у Золочівщині. Поліція попала на 5 опришків, саме як напали на хату жида Маера. Одного опришка вбили на місці, одного зранили в ноги. Два інші забрали раненого та втікли. Поліція пустилася за ними в погоню. Зловили всіх трьох у хаті селянина в Куликові, пов. Золочів. Раненого Мих. Копанського та його двох товаришів відставили до суд. арештів у Золочеві.

— **Скарбові службовці засуджені за надужиття.** У суботу веч. у вадовецькому суді закінчилася розправа проти 8 скарбових службовців із Живця. Обвинувачені допускалися надужить при вимірі податків, інкасуючи гроші для себе. Обвинувачених засудив суд на кару від 8 до півтора року вязниці та втрату громадянських прав.

— **Учеиики вломниками.** Берладська поліція дістала від поліції в Ясах повідомлення, що до Берладу приїде небезпечна банда вломників, щоби виконати там кілька злодійств і вломів. Поліція поробила всі заходи і як тільки надіхав поїзд з Яс, вдалось спізнати й арештувати заповіджену банду. Шайка була зложена з пятьох хлопців у віці між 12 і 16 літ. Ватажком банди був ученик 4. кляси приватного ліцею в Ясах. При обшуку найдено в них ріжну зброю і вломницькі знаряддя. Молоді бандити признались, що приїхали до Берладу, щоби доконати тут кілька вломів та що вони в останнім часі доконали в Ясах чотири вломи.

— **Ракети проти граду.** В ріжних сторонах Австрії впав град і наробив великої шкоди у виниицях. Шобн забезпечитися на будуче проти лиха, власники виниць зорганізували спеціяльні станції, що ракетами мають розбивати градові хмари. Ракети, довгі на 60 цм., широкі на 15—20 цм., виповнені вибуховим матеріялом, можуть осягнути висоту 1.200 метрів і експльодувати в горі, розбивають тяжкі хмари і недопускають до граду. Одна така ракета коштує коло 10 шілінгів, отже розбивання хмари виходить дорого.

— **Заборона гамору в Ню Йорку.** Комісар поліції в Ню Йорку, генерал О'Раей, видав наказ поліції, щоби карала всіх, що роблять непотрібно гамір у місті. Найгірше докучливі для публики автомобілісти, що без потреби всупереч приписам витрублюють автомобілевими трубками їх найперше має карати поліція.

— **Імігарційна погранична сторожа в Америці.** Американсько сухопутне погранича коло 3.500 довге стереже днем і нічю державна імігарційна кордонна охорона для здержування нелегального переходу до Злучених Держав. Гранична лінія тягнеться з Істпорт, стейту Мейн., до Порт Енджелес, стейту Вашингтон; від Корпус Крісті, стейту Тексас, до Сан Ісідро, стейту Каліфорнія а теж побереже Фльориди, від Джексонвилл до Кіл Вест. Минулого року ця сторожа, що складається з тисячі офіцирів та рядовиків, приловила 21.909 осіб, які переступили або намагались перейти границю Злучених Держав без імігарційної візи або старались оминути комісію. Ця сторожа майже рівно поділена на пограничах Канади й Мексика. Вона розпоряджає 300 особовими і 25 вантажними автами, а в гористих та пустинних околицях вживає коней. У виконанні своїх обовязків, інспектори пограничної сторожі торік ревідували 1,313.120 осіб, 279.883 вантажних і 75.202 особових поїздів, 126.418 автобусів та 48,202 автомобілів і 10.446 пароплавів. Чужинці часто пробують перекрадатись крізь границю у місцях найбільше відлюдних. Вони вживають всякого способу до свого переїзду, критих повозок, човнів, вантажних поїздів та аеропланів. Пачкування людей до Злучених Держав це дуже небезпечна та безкорисна торгівля. Хоч чужинцеві вдасться незамітно перекрастись крізь границю, його можуть приловити зараз після того. А коли навіть дістанеться на призначене місце, то всежтаки грозить йому арешт та депортація.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

РЯШІВ. **РЕСОВІЯ — УКРАЇНА 3:0 (1:0).** Україна мимо дуже гарної гри улягла дуже добре диспонованій Ресовії у відношенні 3:0.

ЛЬВІВ. Лехія — Чорні 1:0 (1:0).

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Другий Сокіл 3:1.

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Львовянка 2:1 (1:1).

ЛЬВІВ. Ютженка — Єгуда 3:3 (1:1).

ЛЬВІВ. Погонь II — Світезь II 3:1 (2:0).

Нові книжки й журнали.

НАЗУСТРІЧ, двотижневик, Львів, 15. V. Література, мистецтво, наука, громадське життя. Зміст: І. Федорович-Малицька: Відвідини у мистця-самотника. Анатоль Курдидик: Хто ти? Як зорганізувати робітників пера (Розмова з головою „Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка" у Львові Романом Купчинським). Володимир Бірчак: Люлька і буйна голова. Ярослав Іриній Дригинич: Вістря серця. Арета: Поцілунок. М. Рудницький: Небезпечне приватне життя. М. Пастернакова: Жак Дальфроз і ритмічна руханка. Ю. Косач: Версаль 1746. Ст. Левинський: Ліхтарні. Вистава Фелікса Вальтона. Д-р Зиновій Лисько: Йосиф Сук як педагог і людина. Степан Чарнецький: „Галька" українськими силами (75-ліття „Гальки"). Н. Л.: Вечір польської поезії. Василь Барвінський: З концертової салі: Евген Перфецький — Роман Савицький. Л. Бурачинська: Напередодні нашої фільми (розмова з режисером Р. Турином). Евген Ткачук: Що таке фільмовий сценарій? О. О.: Фільмова комедія. Л. Грабуздович: Літературні пародії. Наталя Лівицька-Холодна, Евген Маланюк, О. Ольжич. В. Ласовський: Весняний Сальон у Парижі. Чужинна літературна хроніка. Любовні листи. Літературний Бім-Бам. Летіло 40 сорок. Ціна 50 сот.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. Чортків:

21. V. Корнevільські дзвони.
22. V. Ельга.
23. V. Наша парада.

З Чорткова іде театр до Борщева і Заліщик.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 21. V. год. 3·30 поп. „Товариш".

Понеділок, 21. V. год. 7·30 веч. Весела вдова.

Вівторок, 22. V. год. 7·30 веч. „Весела львівська вдова" Вистава льосована.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 21. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях".

Вівторок, 22. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях" Абон. 20.

Жидівський Варшавський Артистично-Літературний Театр у салі „Колісею"

Понеділок, 21. травня, год. 12. в полудне.

Вівторок, 22. травня. в год. 8·45 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Під жаром Туркестану", „Фордансерка".

АТЛЯНТИК: „Заглада" (Гарі Піль).

ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Бурян, Дима).

КАСІНО: „Таємний детектив", „Вороги подружжа" (Льорель і Гарді).

КОЛІСЕЙ: „Полумя", ревія „Під газом".

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих діжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Пімста д-ра Фу-Манчу" та ревія.

МІРАЖ: „Програма 6 зірок", „Фліп Флап як карієровичі".

МУЗА: „Ніч у Каїрі" (Рам. Новаро).

ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Унзер кайзер").

ПАН: „Чанду".

ПАСАЖ: „Два обличча" (Кен Мейнард), „Дочка полку" (Анні Ондра).

СВІТ: „Чому я згрішила", „Чарлі ратує Европу".

СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „1002 ніч" і ревія „Зелений карнавал".

ХИМЕРА: „Новий под".

УТІХА: „В кожній пристані дівчина" та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 12. травня 1934.

Відень (506,8) 10·15 Давня камер. музика, 11·20 Симф. концерт, 18·55 „Льогенгрін" оп. Р. Вагнера, **Прага** (470,2) 19·55 „Тайна" оп. Сметани, **Париж** (1649) 20·00 Камер. музика, **Білгород** (439,8) 19·00 Пісоньки, орхестра, 20·30 Опера, **Берлін** (356,7) 16·00 Весела програма, 18·40 Солісти, **Гайльсберг** (291) 20·00 „Фрізінгелюфт" оп. Райтера, **Мінхен** (405,4) 19·35 „Аїда" оп. Вердія, **Стокгольм** (426,1) 19·30 „Чар вальса" оп. О. Штравса, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт, 16·40 Популярні арії, 19·10 Фортепян, 20·15 Вок. концерт, 22·10 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 21·45 Сучасна камер. музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 22. травня 1934.

Відень (506,8) 16·15 Камер. концерт, 17·30 Арії, пісні (Зенон Дольницький), **Брно** (325,4) 19·10 Світ оперетoк (музика, спів), **Копенгаген** (255,1) 20·00 Спів, 21·00 „Фавст" оп. Гунода, **Білгород** (439,8) 19·30 Пісоньки. **Рига** (514,6) 15·30 Арії, пісні, 19·05 „Сх. Европа" (російські й українські пісні), **Берлін** (356,7) 18·45 „Забуті композитори" (спів, музика), **Кенігсвустергавзен** (1571) 21·00 Концерт із нагоди уродин Р. Вагнера (спів, музика), **Ляйпціг** (382,2) 14·45 Вок. інстр. концерт, **Москва** (ВЦСПС 100) 15·00 „Гофманові казки" Офенбаха, (Сталін 360,7) 17·30 „Катерина Ізмайлова" оп. Шостаковича, **Будапешт** (549,5) 13·30, 21·00 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 20·55 „Дон Хуан" оп. Моцарта, **Рим** (420,8) 13·00 Квінтет. 20·45 Скрипковий реситаль.

Львівське радіо.

Понеділок, 12. травня 1934.

9·00 Ранішня авдиція, 10·00 Популярна музика з гр. плит, 12·15 Муз. фестиваль військових орхестр із цитаделі у Львові; в перерві в год. 13·00 балачка „Звук, тон, голос", 14·00 Чвертьгодинна жінки-хліборобки, 15·00 Рільнича балачка, 15·25 Концерт джез орхестри, 16·00 Гр. плити, 16·30 Дзвони в музиці (гр. плити), 16·45 Фрагмент із Кнута Гамсуна „Івась і панянка", 17·00 Відчит: „Ідемо на чотири сторони світа" („Поділля"), 17·15 Концерт (музика, спів), 18·00 Оп. реситаль у супр. фортепяну, 18·45 Музика з гр. плит, 19·00 Пародії та карикатури, 19·10 Всячина, гр. плити, 19·30 Польська музика з гр. плит, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Концерт симф. орхестри, спів (Мосcочи, бас). 21·00 Трубка і пафенштрайх із Гдині, 21·02 Фейлетон, 21·17 Скрипка в супр. фортепяну, 22·00, 22·01 Спортові вістки, 22·10 Муз. льогогриф із нагородами з гр. плит, 23·05 Танкова музика.

Вівторок, 22. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит. 15·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки 15·20 Сальонова музика, 16·20 Куток мови, 16·35 „Днища в музиці" (спів, фортепян), 17·30 Істор. відчит „Міжнародня умова на переломі 19—20 ст.", 17·50 Відч. „Живучі городи", 18·10 Легка музика, 18·50 Акад. авдиція, 19·15 Всячина. 19·25 Відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Відчит про Люда. Урштайна, 20·45 Концерт із нагоди 40. роковин Урштайнової праці (музика, спів: Ала Сарі), 22·30, 22·05 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.